

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Actorvm Ecclesiae Mediolanensis, Pars Tertia - In Qva, Liber Memorialis Ad
populum Ciuitatis, & Dioecesis Mediolanensis, A Beato Carolo Borromaeo
Titvli Sanctae Praxedis compositus continetur

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Decretum de modo viuendi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10502

Decreto proximè præcedenti promulgato, Deo gratias agendas esse censerunt patres: ideo omnes assurgunt, & Hymnus. Te Deum laudamus, quem Illustrissimus Metropolitanus incœpit, Alternis choris canunt. Quo absoluto Reuerendi Promotores primò instant in hunc modum corâ Illustrissimo Metropolitano.

Instantia Promotorum prima.

Illustrissime & Reuerendiss. in Christo pater, & Domine D. Metropolitanæ, Illud in more positum est initio Synodi Prouincialis, decreta de modo viuendi, de eiusdem Concilij officialibus, de præiudicio nemini afferendo, de de non discedendo, legi atque edici: ideo ab Illustrissima & Reuerendissima Amplitudine tua petimus, vt quemadmodû moris est, de suggestu legantur, edicantur & promulgentur.

Audita Promotorum instantia, Illustrissimus Metropolitanus infrascripta decreta de suggestu promulganda Cancellario tradidit; & alta voce legit & promulgauit.

Decretum de modo viuendi.

In nomine sanctæ & Indiuiduæ Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus sancti.

NOS Carolus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Tit. Sanctæ Prædix, Dei, & Apostolicæ sedis gratia Archiepiscopus Sanctæ Ecclesiæ Mediolanensis. Multiplex & graue admodum, magnisq; curis implicitû munus, cum in omnibus alijs numeris atque officij Archiepiscopalis rationibus, tum verò etiam in hac Prouincialis Concilij actione, nobis impositum esse agnoscimus, experiundoq; sentimus.

Atque illud quidem sanè, non modò pastoralis quodam desiderio, aut voluntatis significatione; sed omni perenni sollicitudine, omni officio, atque adeo omni opere, sanctè religioseque præstare, planeq; exequi debemus. Cum autem consilij sumus, onus tam amplum,

grauissimis actionibus cumulatam, valde impar esse humeris nostris; eamque præterea esse humanæ conditionis nostræ imbecillitatem, vt non simus sufficientes, ne cogitare quidem aliquid ex nobis, sed sufficientiam omnem quæcunque sit, à Deo patre luminum existeret, qui postulâtibus à se sapientiam dat omnibus affluenter & non improperat eis: ideo in hac rerum Conciliarium Prouincialiumq; tractatione & consultatione, quæ tota in deliberationibus grauissimis conûmitur, non viribus nostris, quæ exiguæ sanè sunt, confisi; sed Dei viuis, cuius ministri sumus, ope atque auxilio freti, toto animo totaq; mente supplices illud ab eo deprecamur, vt nos regat, foueat, & dirigat mêtrem animusq; nostrum, ad ea, quæcunque prouinciæ rectè salutariterq; gerendæ rationibus opportuna, quæcunque optima sunt, & planè salutaria.

Obsecramus ergo Reuerendissimos Episcopos fratres nostros qui hoc loco adsunt, per Dominum nostrum Iesum Christum, & per charitatem Spiritus sancti, vt cum omnes pietatis opes, omnesque Episcopaliū virtutum facultates, quarum vbertate circumfluunt, in commune ad spiritalia Prouinciæ commoda perpetuò conferant; tum verò præcipuè salutaribus consilijs, sanctissimisq; precibus, conciliarem hanc actionem, quam spiritus sancto auctore hodierno die aggressi sumus, adiuuare studeant: orantes pro optimo huius Concilij sexti Prouincialis successu; vt Prouincia hæc tam sæpè Synodalibus suffulta adiumentis, & disciplinis, atque sanctissimis monitis excitata, clarissimisque sanctè agendi exemplis incensa, ardentiori studio in dies exardescat progrediendi in via Domini. Assiduè præterea in Dei laudes incumbât; purè castèq; sacrificium Missæ frequenter peragant; facientes, sicut Spiritus sanctus beati Apostoli Pauli vocibus præcipit, obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones, pro Ecclesia sancta Dei, pro Sanctissimo Domino nostro Gregorio Papa Decimotertio, pro Sanctissimo Rege Catholico, cæterisque item regibus, ac reliquis

quis etiam in quouis dignitatis gradu constitutis; tum pro omnibus denique hominibus; vt quietam & tranquillam vitam agentes, pace fruamur, fidemq; Catholicam, & charitatem in omnes terrarum partes ita disseminari videamus, vt in oibus & per omnia glorificet Deus, & pater Iesu Christi Dñi nostri.

Hoc etiam meminerint Reuerendis. Episcopi, quod si aliàs oportet à se præ clara afferrī sanctitatis & virtutum Episcopaliū ac penè diuinarum exempla, inditiāque summæ probitatis ostendi; tum certè maximè, cum eos celebrandi Concilij occasio in vnum locum conuocat, vbi piè religioſeque viuendi leges, cæteris de eorum consilio præscribuntur. Quare cum ipsi ex legibus viuant, & semen, atque adeo fructum sanctitatis iustitiæque in alios diffundant; tum maximè & familiam suam (quæ Ecclesiæ sumptibus sustentata, in domibusque ministrorum Dei educata, cæteris proposita esse debet ad Christianarum virtutum imitationem) in iisdē sanctæ vitæ officijs continere studeant. Nec verò solū, quæ de Episcopalis familiæ recta disciplina præscriptissimus, sed quidquid in moribus christianæ pietatis excellere atq; eminere videtur, ad illius instituendæ rationem atque vsum perducere curent diligenter.

Illud quoque hoc sacro loco & in conspectu Domini Reuerèdissimos Episcopos summoperè etiam atque etiam hortamur, intimeque deprecamur in Domino, vt cum ex hac Prouinciali specula multas Prouinciæ partes variè languentes prospiciamus, iam demum summa Episcopali consensione, coniunctissimis pastoralis curæ officijs, vno studio omnes, non solū medicamenta perquiramus, sed appositè adhibeamus, quæcunque illa sint, & opportuna, & salutaria; ita vt quantum in nobis est, Domino operante, ægras eius partes sanemus.

Et quoniam nihil ferè sapius diuinis literis commendatum est, quàm clericalis ordinis hominum vitæ integritas, innocentia, fides, religio, pietas, virtutumque omnium ornamenta, quibus domus Dei potissimū excolitur;

ideo illos monemus, & per viscera misericordiæ Dei nostri obtestamur, vt cum ipsi omni tempore laicis hominibus omnium virtutum splendore præluere debeant; tum maximè, cum concilia habentur, ita se gerant in verbo, in conuersatione & charitate, quemadmodum Apostolus monet: vt cum eos posuerit Deus in acquisitionem salutis, atque in ædificationem: officij sui memores ambulent dignè Deo, sancteque viuant, sicut eos decet, qui in sortem Domini vocati sunt: omnesq; ipsi, tum sacerdotes sanctissimis Missæ sacrificijs, castissimisque precibus, tum clerici frequentiori orationis studio, conciliares nostras actiones adiuuare studeant; illud piè Deum orantes, vt diuinæ gratiæ suæ lumen præferat mentibus nostris, cum ad cõsilia optima suscipienda, tum ad faciendā salutaria decreta, tum ad explenda salutariter instituta.

Omnes præterea ac singulos vrbis Mediolani Ciues & incolas nobis in Christo carissimos vehementer hortamur, & monemus in Domino, vt cum perpetuò, tum in primis hoc tempore Concilij Prouincialis, eò vehementius sese ad christianas virtutes incitent, quò maiores illis stimulos addunt Episcopales conuentus, toties hoc sacro loco habiti. Ac præterea in tanta christiænæ disciplinæ luce, quæ Christi Domini beneficentiā sibi oblata est, vitiorum tetram caliginem disijciant, à malis omnino abstineant, ambulent in timore Domini, desideria carnis non perficiant, velintq; denique tota mente, toto animo, omni pietate, orationi operam dare, Christum Dominum in pauperibus pascere, sapiſsimè confiteri, Eucharistiæ Sacramentum salutariter sumere, Ecclesias frequentare, Dei præceptis obedire; tum demum quotidie pias sanctasque preces ad Deum misericordiarum, & patrem totius consolationis adhibere; vt nos ijs adiuti, in hac, omniq; alia pastoralis actione, & gloriæ Dei, & animarum saluti perpetuò seruiamus religiosa sollicitudine.

Illud autem mandamus, vt in basilica nostra Metropolitana, & singulis huius vrbis Ecclesijs Collegiatis, die Domi-

nico Oratio de Spiritu sancto dicatur; deinde intra Ecclesie ambitum ad sacram supplicationem pie, recteque, atque ordine procedatur, litanis & reliquis precibus adhibitis, que ad sanctam eam precandi rationem, ab Ecclesia Dei instituta sunt. Omnes autem in Ecclesia, que domus Dei est, & domus orationis, eo presertim tempore cum sacra sunt, & diuina officia peraguntur, mutua congregatione, mutuis item colloquutionibus abstinentes, omnia attentissimis animis spectent, atque audiant; tum oratione & oris & mentis celebrantes adiuuent.

Decretum de Officialibus

NOS Carolus Sancte Romanę Ecclesie Presbyter Cardinalis Tituli Sancte Praxedis, Dei, & Apostolicę sedis gratia Archiepiscopus S. Ecclesie Mediolanen. Quoniam ad huius Prouincialis Synodi sextę actiones & tractationes ministri nonnulli requiruntur; id propterea delegimus, ac decreuimus huius sexti Concilij Promotores, Reuerendos Dominos, Antoniũ Senecę Decanum Metropolitanę nostrę Ecclesie, & Ioannem Stephanum Beluissũ Canonicum Primicerium Ecclesie Verellen. I. V. Doctores: Reuerendum item Dominum Archidiaconum eiusdem nostrę Metropolitanę Ecclesie, qui illos referat, qui a nobis in Concilio audiri volunt, vt iussu nostro introducantur.

Nę verò singulorum causę, rerum grauiorum que a nobis in hoc prouinciali Concilio agerive debent, cursum impedire aut retardare possint; ideo Reuerendissimos Dominos Episcopos Dertonsensem & Brixinsensem, & Reuerendum Dominum Audoenum Ludouicum Vicarium Generalem, huic muneri prefecimus, vt absentium excusationes que ad nos missę sunt; tum eorum item causas cognoscant, qui Synodo non dimissa neque absoluta, se abeundi causam iustam aliquam habere existimauerint; easque omnes & singulas ad nos ordine deferant.

Decret. de praiudicio non afferendo.

DEcernimus, si cui contigerit in hac Prouincialem Synodum non iure admissum esse, vel suo loco non sedere, sententiamve dicere, aut aliquid quidquam agere; nemini propterea illo facto ius acquiri, aut acquisitum esse; nec verò de cuiusquam iure possessione quidquam detrahi; sed omnia in eodẽ statu rata firmaque manere, in quo sanę ante erant, quàm hoc Prouinciale Concilium haberetur.

Decretum de non discedendo.

VT Episcopi, qui huic Prouinciali Concilio interesse debent, antequam illud absolutum sit, & de more rite dimissum, ex vrbe Mediolanone discedant, nisi iustam & probabilem causam habeant, quam ab illis huic cognitioni prefectis cognosci diligenter primum & examinari, tum a nobis comprobari volumus. Nec verò tamen ea causa cognita & comprobata, impetrataque etiam a nobis facultate abeundi, eorum cuiquam hinc prius migrare liceat, quàm idoneum procuratorem reliquerit, qui huius Synodi Prouincialis sextę decreta & constitutiones, suo, & Ecclesie item sue nomine suscipiat, eisdemque; vt moris est subscribat. Quod si secus eorum quispiam fecerit, pena ei sit, que canonum iure contra eos constituta est, qui hoc ipsum commiserint.

Tũ promulgatis his decretis, R. Promotores denuo institerunt apud Illustrissimum Metropolitanum in hæc verba.

Instantia Promot.

Illustrissime & Reuerendiss. in Christo pater, & D. Metropolitane, In actione Synodali Prouinciali, vt sint quę querelas audiant, & controuersias componant, operę præmium est, Patres Reuerendissimos constitui, qui id muneri obeant; petimus igitur eos decerni, tum præterea certos dies constitui congregationibus publicis, in quibus omnes audiantur.

Accedens ergo Cancellarius, præcedente